

УКРАЇНА
НИЖНЬОВЕРБІЗЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
Виконавчий комітет
РІШЕННЯ

від 30 листопада 2021 року
№170/2021

с. Нижній Вербіж

**Про недоцільність визнання малолітніх
дітей такими, що втратили
право користування житлом**

Розглянувши пропозиції комісії з питань захисту прав дитини, ухвалу Коломийського міськрайонного суду Івано-Франківської області від 02.11.2021 року №346/3450/21, з метою якнайкращого забезпечення інтересів дітей, керуючись ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства», п.2 ст. 3, ст. ст. 19, 177 Сімейного кодексу України, п. 3, п. 6 ст. 29, ст. 405 Цивільного кодексу України, ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», постановою Кабінету Міністрів України від 24.09.2008р. № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини», виконавчий комітет сільської ради

ВИРІШИВ:

1. Затвердити висновок про недоцільність визнання малолітніх дітей

які зареєстровані за адресою вул.

такими, що втратили право користування житлом
(додається).

2. Контроль за виконанням рішення покласти на сільського голову Я.М'якущака.

Сільський голова

Ярослав М'ЯКУЩАК

**Затверджено
рішення виконкому
сільської ради від
30.11.2021 №170/2021**

**Висновок
про недоцільність визнання малолітніх дітей такими,
що втратили право користування житлом**

Комісією з питань захисту прав дитини при виконавчого комітеті Нижньовербізької сільської ради 26.11.2021 року розглянуто документи представлені гром. ***** щодо доцільності визнання малолітніх дітей *****., які зареєстровані за адресою вул. *****такими, що втратили право користування житлом

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства», зокрема зазначено, що діти – члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

Відповідно до ст. 405 Цивільного кодексу України, члени сім'ї власника житла, які проживають разом з ним, мають право на користування цим житлом відповідно до закону. Житлове приміщення, яке вони мають право займати, визначається його власником. Член сім'ї власника житла втрачає право на користування цим житлом у разі відсутності члена сім'ї без поважних причин понад один рік, якщо інше не встановлено домовленістю між ним і власником житла або законом.

Відповідно до п. 3, п. 6 ст. 29 Цивільного кодексу України, місцем проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна. У разі спору місце проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років визначається органом опіки та піклування або судом. Фізична особа може мати кілька місць проживання.

Відповідно до ст. 3 Сімейного кодексу України, зокрема, дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає.

Відповідно до п. 2 ст. 160 Сімейного кодексу України, місце проживання дитини, яка досягла десяти років, визначається за спільною згодою батьків та самої дитини.

Зважаючи на обставини справи, оскільки малолітні діти , ***** не можуть самостійно обирати місце свого проживання, тому факт їхнього не проживання у житловому будинку не є безумовною підставою для позбавлення дітей права користування цим житлом. Маючи право проживати за зареєстрованим місцем проживання, за місцем проживання будь-кого з батьків, дитина може реалізувати його лише за досягнення певного віку. Зважаючи на те, що втрата права користування житловим будинком суперечить

правам та інтересам дітей, звужує обсяг існуючих житлових прав малолітніх дітей та порушує їх охоронювані законом інтереси, з метою забезпечення найкращих інтересів дітей, вважаємо, що недоцільно визнати
*****такими, що втратили право користування житлом.

Сільський голова

Ярослав М'ЯКУЩАК